

REDAKCIJAS SLEJA

AGITA BĒRZIŅA,
INTERNETA PORTĀLA REDAKTORE
AGITA.BERZINA@ALUKSNIESIEM.LV

Vieni vāc, citi met

Kamēr Latvijā notiek gatavošanās Lielajai Talkai, jau izziņotas talkošanas vietas, balsots "Talkas cilts balva" un cilvēki visā valstī apvienojas, lai sakoptu savus pagalmus, ceļmalas un mežus, tikmēr kāda sabiedrības daļa izvēlas pavisam citu ceļu un no atkritumiem atbrīvojas vieglākajā veidā - kur pagadās un kā pagadās. Tā nupat Apē, muižas teritorijā, atklājās, ka kāds izmetis sev nevajadzīgo tā vienkārši - kur pagadās. Bērnu mantas, apavi, drēbes, trauki, krāsu bundžas, apkārt mētājas melni atkritumu maisi, kas

**"Vide nekļūs
tīrāka pati no
sevis - to tīrā-
ku darām
mēs, mūsu
izvēles un
attieksme."**

liek domāt, ka viss varētu būt bijis salikts maisos, bet nu izvandīts pa apkārtni. Skats baiss. Ko domāja cilvēks, kad no sev nevajadzīgajām lietām izvēlējās atbrīvoties šādi? Kāpēc nesa uz svešu, sev nepiederošu teritoriju? Varēja taču mantu čupiņu veidot turpat savā pagalmā? Nē, aiznesa citur, prom no savām acīm. Ar kādu domu? Ka plastmasas gabali sadalīsies dabā? Ka rotaļlietas un melnie maisi izdaļi apkārtējo vidi? Ka citiem būs prieks, ejot pastaigāties, skatīties uz dražu? Vai tomēr ideja bija par to, ka kāds to visu kādreiz savāks? Ja ne šodien, tad rīt, parīt vai Lielajā Talkā? Un tad mēs brīnāmies, ka Lielā Talka jāorganizē jau gandrīz divdesmit gadus. Varētu likties, ka tik čakli strādājam, ka visa Latvija ir sakopta un skaista. Bet ir cilvēki, kuri parūpējas par to, lai būtu tiem čaklajiem ko darīt vēl un vēl, un tā nu mēs talkojam atkal un atkal.

Man jau gribas teikt, ka Latvija vides sakoptības ziņā un atkritumu apsaimniekošanā iet lieliem soļiem uz priekšu. Ir ieviesta depozīta sistēma, līdz ar to grāvmalās vairs nemētājas pudeles. Pieejami bioloģisko atkritumu konteineri, ir iespēja nodot tekstilu, un arvien vairāk varam škirot - plastmasu, papīru, stiklu. Pirms dažiem gadiem tā visa vēl nebija. Latvijā ir daudz strādāts pie tā, lai katrā saimniecībā, pagalmā un dārza mājiņā cilvēki domātu par atkritumu apsaimniekošanu. Taču reizēm pietrūkst pavisam nedaudz. Tā, piemēram, Alūksnē, Pilssalas stadionā pie skatītāju sēdvietām nav atkritumu urnu. Stadionā ir tikai viens atkritumu konteiners, bet līdz tam jāpaiet kādi metri. Ko dara jaunais sportists, kurš atnācis uz treniņu ar kādu našķi vai dzēriena pudeli? Neiet līdz vienīgajam konteineram, bet papīriti un pudeli labākajā gadījumā ietūca somā. Sliktākajā gadījumā - atstāj turpat. Ja pie soliņa būtu miskaste, nemaz nešaubos, ka papīriti izmestu, bet ja tās nav acu priekšā... Protams, katram pie sāna miskasti nepieliks, bet sīkumiem ir nozīme. Vide nekļūs tīrāka pati no sevis - to tīrāku darām mēs, mūsu izvēles un attieksme.

AMZ

Laikraksts Ziemeļaustrumvidzemei

ALŪKSNES UN MALIENAS
ZIŅAS

www.aluksniesiem.lv

Izdevējs - SIA «Malienu Ziņas»
Brūža iela 1, Alūksne, LV-4301
Reģistrācijas apliecības
nr. 43203000248.
Indekss - 3003, 3156.
Iznāk kopš 2019. gada 4. janvāra.
Galvenā redaktore Sandra Apine,
e-pasts: info@aluksniesiem.lv.
Redakcijas tālr. 64307062.
Redakcijas adrese -
Brūža iela 1, Alūksne, LV-4301.
reklāma - tālr. 26410083,

e-pasts: reklama@aluksniesiem.lv
Iespējamais SIA «Poligrāfijas grupa
Mūkusalā».
Iznāk otrdienās, piektdienās.
Par skaitļu un faktu, kā arī sludinājuma
tekstu pareizību atbild autors.
Publicētie materiāli ne vienmēr
atspoguļo redakcijas viedokli.
Pārpublicēšanas vai citēšanas
gadījumā atsauce obligāta.

KOMENTĀRS

Ticība palīdz izturēt un dod spēku

Lieldienas ir laiks, kad mums katram iespēja pārdomāt, kā esam rīkojušies, vai atceramies šo svētku patieso nozīmi. Kājnieku skolas kapelāns virsleitnants Dāvis Sargūns atgādina, ka Lieldienas kristīgajā tradīcijā ir laiks, kad svin Jēzus Kristus augšāmcelšanos. Lielajā Piektdienā viņš upurēja savu dzīvību cilvēku labā, lai atpirktu grēkus. Vai kāds būtu gatavs uz šādu upuri arī mūsdienās? Meklējot atbildi, kapelāns saskata paralēles ar Ukrainas karavīriem, kuri šobrīd ziedo savu dzīvību un veselību, lai citi varētu dzīvot mierā.

Dievs radījis cilvēku mīlestībā

"Šajās Lieldienās kalpošu kopā ar Apes Svētā Mateja, Opekalna un Gaujienas draudžu mācītāju, Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas Alūksnes iecirkņa prāvestu Vilni Sliņķi - tā tas bijis arī citās Lieldienās. Šoreiz militārajā bāzē Alūksnē kopīgais Lieldienu pasākums būs Zaļajā Ceturtdienā. Pirms tam nolasišu Lieldienu sprediķi, visi kopā brauksim uz Viktora Ķirpa Ates muzeju "Vidzemes lauku sēta", lai iepazītu latviskās Lieldienu tradīcijas.

Šobrīd aicinu padomāt par to, ka mūsu drošība lielā mērā balstās uz ukraiņu cīņu - šajā kontekstā Lieldienu vēsts iegūst īpašu nozīmi. Ukrainai tautā ticība joprojām ieņem ļoti nozīmīgu vietu - Lieldienās baznīcu apmeklē gandrīz visi. Šī ticība palīdz izturēt grūtības un turpināt cīņu. Viņi smeļas spēku ticībā, un mums būtu vērts no tā mācīties - ukraiņi ir ticīgāki kā vidēji latvietis. Svarīgi iegūt mieru šajā trauksmainajā laikā, atcerēties, ka šobrīd Ukrainas karavīri ir tie, kuri patiesībā mūsu dēļ atdevuši savu veselību un dzīvību. Lai mēs šeit varētu dzīvot mierā, lai pretinieks būtu aizņemts tur, kur šobrīd ir Ukrainas teritorija. Cilvēkiem tur ir ticība, viņi kā kristieši ir gatavi šo upuri nest, cīnīties par savu valsti, un domāju, ka liela loma ir tieši baznīcai.

Lieldienas ir galvenie kristietības svētki. Ļoti svarīgi ir pievērsties ticībai, "atgriezties" baznīcā un šīs vērtības iegūt.

Kristietībā Lieldienu olu kaujām ir sava nozīme. Čaula pielidzināma Kristus kapa aukstu-

NBS Kājnieku skolas
kapelāns virsleitnants
DĀVIS SARGŪNS:

mam, savukārt čaumalas sasišana simbolizē augšāmcelšanos, dzīvību, dievišķo brīnumu. Aizdomāsimies par to, cik auksta un nedzīva ir olas čaumala! Varbūt arī mums pašiem ar kādu cilvēku ir šādas attiecības, kāds pagātnes konflikts. Čaumalu sasitot, atklājas dzīvība. Tāpat arī piedošana spēj atjaunot attiecības. Čaumala var šķīst nesalaužama, bet mēs varam to sasist un atkal dzīvot mierā. Arī Jēzu atstāja mācekļi, bet viņš spēja piedot. Mācīsimies no tā!

Spēku var smelties baznīcā. Pārdomāsim visu, noklausīsimies mācītāja sprediķi, paskatīsimies sev apkārt. Ar ģimeni mēs Lieldienās esam kopā, bet svarīgi arī atjaunot attiecības ar cilvēku, ar kuru tās, iespējams, palikušas aukstas. Ar tādu, pie kura vērsties mūs aiztur neredzama barjera, palūdziet par viņu Dievu. Būtiski ir nepalikt vienaldzīgiem, ne tikai pret pasaulīgiem notikumiem, bet arī pret ikdienas negatīvajām

situācijām mums apkārt.

Kristīgajā izpratnē Dievs ir mīlestība. Cilvēks ir radīts mīlestībā un ar spēju mīlēt, taču arī ar izvēles brīvību. Dievs dod cilvēkam rīcības brīvību - no kā pārtikt, ko ieraudzīt pasaulē, kā plānot savu nākotni. Mums katram ir iespēja darīt labos darbus, dzīvot mierā. Padomāsim, kāpēc reizumis esam tik vienaldzīgi, izliekamies par tiem, kas neesam, kaut ko nevēlamies dzirdēt. Kristīgā ticība mācīja, ka ļaunums sākas ar kādu it kā sīkumu, ar to, ka otram neatvainojamies par savu kaut vai neapzināto rīcību, nodarot pāri. Tad ļaunums sāk lēnām velties no kalna kā sniega bumba. Tas var notikt katrā no mums, ja mēs ar sevi nestrādājam. Cilvēks var slinkot, nepalīdzēt citiem brīdī, kad to tomēr varēja izdarīt, - un neuzskata to par ļaunu rīcību. Dievs dod mums mīlestību, bet cilvēks izdara savas izvēles. Ļaunums ir cilvēka, nevis Dieva izvēle." AMZ

Sandra Apine, Laura Felša

UZZIŅA

Lieldienu laiks sākās devītajā svētdienā pirms Lieldienām. Septītajai svētdienai pirms Lieldienām sekojošā trešdiena bija Pelnu diena, kura evaņģēliskajā baznīcā zaudējusi savu nozīmi. Sestajai svētdienai pirms Lieldienām sekoja trešdiena, četrdesmitā diena pirms Lieldienām, kā Latvijas Baznīcas Lielā Lūdzamā diena. Pēdējā svētdiena pirms Lieldienām - Pūpolu svētdiena. Nedēļu pirms Lieldienām saucam par Kluso nedēļu, kurā baznīcas svinamās dienas - Zaļā Ceturtdiena (Jēzus iedibināja Svēto Vakarēdienu), Lielā Piektdiena (Jēzus nāves diena) un Klusā jeb Lieldienu

Sestdiena (Jēzus dusēšanas diena). Lieldienas - Kristus Augšāmcelšanās svētkus - parasti svinam divas dienas. Lieldienām sekojošo svētdienu sauc par Balto svētdienu, jo senajā baznīcā Lieldienās kristītie tērpās baltajās kristības drānās. Bet pēc Lieldienām sekojošās trīs svētdienas sauc pēc to ievadvārdiem: Kunga žēlastība (Ps. 33:5), Liksmojiet! (Ps. 66:2), Dziediet! (Ps. 98:1). Piektā svētdiena pēc Lieldienām tiek saukta par Lūgšanas svētdienu.

AVOTS: E - BAZNĪCA